

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.

Pentru strălătitate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori

16 cr. rându cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru

fiecare publicare.

Sibiu 21 Iulie.

Cu neplăcere și cu anevoie ne am putut decide la scrierea știrilor ce urmează. Cu neplăcere și cu anevoie pentru că simțul nostru de lăcalitate și acum în fața faptelor ne șoptesc, că nu poate fi vorba de iluziuni perdute, ci de nise neînțelegeri, și dacă neînțelegerile ar fi tendențios provocate din vre-o parte.

Cetitorii nostri știu din telegramele ce le-am primit dela Hațeg și dela Deva și le-am publicat în nrul premergătoriu, că reprezentanței clerului nostru nu i s'a dat privilegiu a se putea înfățișa înaintea principelui de coroană; diarele budapestane ne spun că la gara dela Subcetate, comitele suprem Pogany a prezentat pe prelații bisericesci și se înțelege și pe metropolitul nostru și între cei invitați la masă n'au fost nici un prelat bisericesc de și noi știm că unii au fost invitați cu septemăni mai înainte; mai aflăm că la Hațeg steagul românesc care, alături cu cel unguresc, decora poarta de triumf ridicată de Hațegani în onoarea arhierului Mihaly, dl vice comite Coman Barciai a dat ordin s'îl taie, ceea ce s'a și întâmplat etc. etc.

Ei bine ce sunt gagumăniile aceste șoviniste ale arangiatorilor în momentele cele mai solemne? Sau vor dlor să pună stavilă între fiitorul suveran și între poporul românesc?

Din faptele ce ni s'au relatat așa s'ar vedea, pentru că nu înțelegem ce a putut motiva pre arangiatorii solemnităților de întîmpinare, ca pe un metropolit care reprezintă o provincie întreagă metropolitană și care e tot odată și consiliariu intim al Maj. Sale și pe prelații cari reprezintă diecese întregi, se i prezenteze capul unui district, va se dîcă un inferior pe superiori? Titlul că dl comite suprem este maghiar, pare că nu ar fi suficient, pentru de a se ridica preste pre-

lații cari în afacerile oficiale corespund cu ministrii. Capii bisericesci prin astfel de procedere sînt vătămăți în vaza lor, fiind subordinați, la o asemenea festivitate, unui funcționar administrativ de district. Ei însă sînt prin astfel de atitudine și degradați în ochii subordinaților lor; ceea ce nu e un lucru indiferent din multe puncte de vedere.

De prînd nici n'am fi amintit de loc, dacă s'ar trata numai de mîncare și de beutură și dacă n'ar fi implicată și aci desconsiderațiunea. Cu toate acestea la punctul acesta nu ne oprim mai multci ne mulțămim numai al amintii.

Mai mult merită atențiunea noastră respingerea deputațiunei clerului nostru. Nu știm motivele arangiatorilor. Cele care ni se raportează nu sînt motive suficiente, adică, pentru că metropolitul ar fi fost prezentat la gară: se nu se mai înfățișeze înaintea principelui și clerului. Motivul cel adevărat din care au purces arangiatorii, ni se pare a fi fost, că proștiimea română, care era numeroasă și bine reprezentată, s'ar n'abia ocaziune a binevența pe fiitorul suveran.

Domnii cari au arangiat festivitățile de primire însă nu au fost îndestulți cu umilirea bisericeii române, ci au trebuit să aștefie nod în papură și pentru scandal. Un stim. corespondent ne scrie în privința aceasta între alte următoarele:

„Românii din orașul Hațeg, adică orașul, a ridicat la capul de cătră Stă-Măria Orlei o poartă de triumf cu două steaguri, unul unguresc înclinat cătră partea dreaptă a drumului, celalalt românesc (transilvan) înclinat cătră partea stîngă. „nsă vice-comitele C. Barciai a dat „rdin de s'a tăiat ruda steagului cu „erestreul.”

Afacerea aceasta, după cele ce vedem din diarele unguresci, nu s'a temurit cu tăierea steagului, ci au trînit să se scormonească faime pe care nu le putem încă aprecia și a

trebuit tot vice-comitele se recurgă la procurorul de stat în contra Românilor batjocoriți. Desvoltarea afacerii acesteia o așteptăm.

Atăta constatăm însă de pe acum, că Românii, majoritatea țerii și a comitatului Hunedoarei, cu ocaziunea aceasta festivă, pe lîngă cele amintite, vor mai fi și încurcați în procese criminale.

Ar mai fi și alte, peste care trecem acum rezervîndune a le raporta în deosebi așa cum s'au înemplat.

Maghiarii (de origine română) însă fie siguri că nu și vor ajunge scopul care este destul de invederat. Ceea ce vor ajunge este că tot pe ei se vor compromite.

Sau cred ei că toată Ungaria, toată monarhia, și toată Europa trăiesce numai ca să le facă hatăruri?

Ei uită, că compromițendu-se pe sine compromis și naționalitatea de care se țin astăzi; ei uită că nici o naționalitate afară de jidanii, cari și au virit deja afund mînilor în buzunarele lor și cari se străduiesc ai moșteni, nu este învoită cu îngînfarea lor; ei uită că trufia și cătă au manifestat până acum toată naționalitatea maghiară, originală și neofită, instreinează toată suflarea omenească de dînsii.

Sau se razimă ei pe Bismarck, sub a cărui auspicii este constituit și organizat Schul-Vereinul german? Apoi nici Gre v y, presidentul republicii franceze, nici Gladstone, ministru-presid. în Anglita, — de pașa Kerim, cel cu sabia de onoare, nu știm mai trăiesc — nu vor pute veni cu flotele lor nici pe Tisa, nici pe Murș, cu atît mai puțin pe Someș și pe Cerna în sus, ca să le spriginească îngînfarea până la despotism în contra concetățenilor, cari nu doresc alta decît se trăească în egală frațietate cu dînsii.

Domnii, căror încă n'au putut se li se steargă tradițiunile românesce, remase dela strămoșii lor, ar trebui se fie mai cu tact. Noi li lăsăm în pace

se fie maghiari, dacă le place așa, am fi dorit însă ca dacă au lăpădat limba și cu ea naționalitatea, să fie păstrat barem inima și chipziunța românească. Să nu fie rustici cînd au să fie urbani, dacă nu pentru concetățenii lor, cel puțin pentru a evita necuviința și inurbanitatea până la ofensă, cînd primesc oaspeți de cei mai înalți.

Revista politică.

Sibiu, în 21 Iulie.

Cestiunea egipteană formează obiectul principal între toate discuțiunile politice. „National Zeitung” din Berlin scrie între altele:

„Dacă Englita, după declarațiunea lui Dilke, vrea se elibereze Egiptul de tirania militară, trebuie se observăm înainte de toate că pe noi încă nu ne apasă nici o tiranie militară, egipteană, nouă nu ne-au făcut nici o pagubă. Atrocitățile din 11 Iunie și 11 Iulie din Alexandria, care, fresce, au atins încâtva și națiunea noastră sînt a se pune în altă socoteală. Cu toate aceste noi nu suntem așa de egoisti încît se remănem reci la fiecă poveră care apasă asupra altora. Nu negăm, că Egiptenii sînt acum apăsați de povara unei partide militare, înse nu credem că intervențiunea puterilor apusene are caracterul unei „eliberări” a poporului egiptean și ne îndoiim cu deservire, că guvernul englez are intențiunea de a lăsa, după cum promite dl Dilke, administrațiunea țerei, pe mîinile Egiptenilor. Ca se stîrnească credința aceasta atitudinea guvernului englez și francez trebuia de mult să fie alta și nu ceea ce a fost.”

După ce vorbește „Naț. Ztg.” despre exploatarea ce au făcut Englezii și Francezii în Egipt, continuă în articolul său: „Germania însă n'are nimica comuncu exploatarea aceste. Noi avem mulțămirea de a nu fi mîngiți cu maula aceasta. Cum am veni noi așa

FOIȚA.

Cum a înalbit femeea pe dracul. *)

Pleacă Niță cătră casă singur și cam gînditor.

Întră în casă face focul, pune el de mămăligă, chiamă păsările toate, le hrănesce — și purceii; vin vitele din cireadă, mulge oile — vaci — capre strecoază laptele în oale ca să și facă unt și brînză; ear' după ce își face mămăliga, se pune el și mănîncă apoi își hrănesce câinii, închide vitele toate, păsările și purceii și în sfîrșit se culcă și el. Cînd se adoarmă, sare în sus! — „Măi femeie, tu me strigi?” „Nu vede pe nimeni Niță. Ear' se culcă, închide ochii, se pune în trei, ear' se întinde, se întoarî, se mai sucește. . . . pace! Nu putea să doarmă! se mai uită pe fereastră, mai aprinde luminarea, ese afară pe la vite. câinii dorm dealungul prispei, boi, vaci oi. . . toate culcate rumegau. Întră în tindă, caută în vatră, pe ris-

*) „Timpul.”

niță pe sub paturi; se uită pe dîpă sobă . . . singur. Stinge luminarea, și ceară din nou să dormă dar simțea că i dă într'un tremur și începe să băgească.

— „Ce dracu! Ce îi aceasta frate? Nu s'vinovat cu nimica!

Ce s'îi fac dacă am scăpat'o, s'a strîșit!”

Î, dar Niță pretutindeni își vede mereu nevasta!

Î sfîrșit, se hotăresce, și se duse ca se scoată.

Pne mîna pe o găleată, și își ia și o fînghie mare, închide casa și pleacă. Leagă găleata, îi dă drumul și strigă: „Prinde-te bine!” Simte că s'a prins ștrage. Trage el se mai opresce, ear' ma trage. . . . Cînd se uita ce se va dă?

— „Ptu! Piei drace: Da tu esci? Eu trăgam s'emi scot femeea, și cînd colea, s'ot pe dracul!”

— Mă rog ție mîi Române! scoate-mu mă lăsa! Fii creștin bun! Fii de tabă! Fă'ți o pomană cu mine; căa venit eri cam seară o femeie presă mine și de ađi-noapte mă

muncesce! Uită-te, eu eram tîner, mă gîndeam la însurătoare, și de a seară până acuma femeea cea ticăloasă m'a făcut alb. M'am sluit!”

— „Ba mai bine îmi scot femeea.

— „Of! Te rog, nu mă lăsa; Las că ți îi scoate-o pe urmă, scoate-mă pe mine dragă, să fug în lume! să n'o ved, căt lumea și căt pămîntul. Mi-a luat în cărți averea — bogăția și tot iadul: ear' mai pe sus de toate m'a scuipat și mi a dat palme, față cu supușii mei! Scoate-mă dela pedepsă te rog! Dă-mi drumul pe lume!”

— „Bine! Eu te scot, dar.”

— „Ce vrei? spune 'mi zeu ce vrei să 'ți dau, numai scapăm de dînsa!”

— „Să 'mi dai și să am puterea numai eu singur pe lume, să te scot de pretutindeni: din oameni și din lucruri, din dobitoace și de ori unde vei fi.”

— „Bine! Putere să ai!”

Scoate Românul pe dracul, și apoi își scoate femeea, care se mai botezase, — ba chiar se muiasă bine; căci simțise ea sărmana numai în câteva vreme, de cît preț este bărbatul cînd poți să ai lîngă tine.

Cu toate că Niță se cam încrețea în spate de frica Mărioarei, dar se roagă el de dînsa să 'l ierte că a scăpat frînghiea, ș'a cam zăbovit până a adus alta.

— „Nu face nimic Nițisor! Așa greșesc oamenii!”

Ear mergînd ei cătră casă, spunîndu'și unul altuia ce au pățit și ce au vedut, se pun pe trai blînd și dulce: Căci Niță scotea pe dracul de ori unde 'l afla întratăta degeaba nu se ducea s'îl scoată, se înțelege.

Făcură Niță și cu Mărioara lui atâtea acareturi și atâtea bogății, că nu le mai ținea pămîntul, ear dracul scotea limba de un cot fugind cînd au dî și vedea pe Niță.

Și trecură mai mult de cît decesute de sute de ani, de cînd Niță mereu scotea pe dracul de pretutindeni; că dracul remăsese mai uscat de cît scîndura și nu avea nici de cel trage câinii Așa încât, odată dracul dice lui Niță

— „Domnule Niță! (ear Niță nici se uită.)

— „Măi Române!” (dice din nou dracul). Ce poftesci?” (întrebă Niță).

dară să dăm mandat puterilor apusene pentru ca să 'și continue nedreptățile lor."

Încee apoi cu aceea, că cele patru puteri să caute a salva onoarea Europei, să ajute a salva Egiptul de usurari și în fine să introducă nise raporturi mai sănătoase și mai nobile între Europa și orientul învecinat.

Din enunțarea aceasta se vede de unde Poarta a luat curagiul de a trăgăna cu intervenția ei în Egipt și pentru ce nu se hotărăse a declara pe Arabi pașa rebel.

Incurcăturile din orient sunt încă la începutul începutului. Ce vor produce incurcăturile aceste nu se scie. Franța stă în chibzuri ce se facă, Germania care vorbește prin organul „Naț. Ztg.” clar se întărește spre Rusia și Europa găfăie sub greutatea armelor.

Espunerile lui Dr. Adolf Fischhof.

(Urmare.)

Se va da expresiune temerei că Austria se va slavisa. Dacă luăm cuvântul „slavisare” față în față cu cuvântul „germanizare” și sub slavisare înțelegem introducerea și domnirea idiomului slav în scoalele și administrația Austriei, atunci „slavisarea” nare nici un sens, căci la germani există o limbă de scriere comună, nu există însă limbă comună generală slavică în Austria, și multe idiomuri slave de la noi au numai însemnătate provincială, și afară de îngustul ei teritoriu nici chiar slavii înrudiți nu o mai înțeleg, și nime în lume nu va crede că vre-una din aceste ar ajunge la stăpânire absolută în Austria.

Cu mult mai serios este a se lua însemnătatea acestui cuvânt cu privire la nesuința slavilor de a 'și câștiga limbei lor supremație în provinciile, unde germanii sunt în minoritate. Spre a preveni unei asemenea neîndreptățiri a germanilor și a germanismului, am luat noi în programa noastră ca postulat însemnat aducerea unei legi cu privire la limbi care în §. 19 precizează foarte bine drepturile tuturor idiomelor, le scutesc de ori ce volnicie în cele administrative și astfel în provincii mesurate este deschisă neîndreptățirea minorității prin majoritate. Spre scopul acesta între altele propunem modalitatea, că în parlamentele provinciale compuse din naționalități la deciderea obiectelor privitoare la limbă să se voteze curiativ cu alte cuvinte, atât, majoritatea cât și minoritatea vor vota fiecare separat în câte o grupă,

și ca decisiune se va primi ceea ce a decis majoritatea din ambele grupe.

Cu chipul acesta minoritatea națională nu va fi totdeauna majorisată și neîndreptățită și popoarele noastre vor fi crescute în stimarea reciprocă a drepturilor lor cu privire la limbă, se va aplană drumul, care ne va conduce la pacea internă dintre popoare. Votul curiativ a ferit Germania de certe confessionale în parlamentul german; și precum colo a evitat conflictele în cele confessionale așa și la noi nu va da loc jignirii în simțimentele noastre naționale. Dorim însă ca votarea prescrisă aici să se facă numai unde se pretinde espres de către minoritatea naționalităților.

Detorința a treia a fiecărui german austriac e înaintarea bunei stări a Austriei în cele politice, economice și sociale. Dacă ne va succede se curățim atmosfera politică de miasmele certelor pentru limbă numai, se ne bucurăm, căci am scos din viața noastră publică un rău, care ne amenința cu peire. Îndată ce însă vom delătura și păretele de vrajbă care desparte elementele democratice ale populațiilor deosebite, partida germanilor liberali acuma în disparență minoritate și neputincioasă, va câștiga sucursul cu care și va asigura viitorul și va putea pune constituționalismului basa cea adevărată.

Se aude înse repetindu se în toate zilele: „Naționalitățile din Austria n'au patriotism; înaintea lor naționalitatea e totul, libertatea nimica.”

Vorbe de clacă. Prin libertate se pun în vedere poporului o mulțime de drepturi și de drepturi la avere, cari sunt de valoare nu numai ideală, dar și egală. Și care popor e atât de ușor la minte se nu primească lucruri, cari se îmbie, lucruri de preț, după? cari trebuie să se întindă numai mâna. Privit lucrul real, vedem, că naționalitățile resping numai aceea libertate, care li se dă în contul naționalității lor, libertate dată lor prin scurtarea limbei lor. Libertatea este un lucru scump, pe care dacă-l perdiți mai poți câștiga; limba este spiritul, inima poporului, și dacă aceste comori le perdiți deodată cu limba, nu le mai câștigați în vecii vecilor. *S'a întâmplat că limba unui popor a trăit mai mult decât poporul însuși, nu s'a întâmplat însă ca un popor se trăiască peste viața limbei sale, căci ultima pronunțare a limbei, este ultima respirație a poporului.*

Pus în fața alternativei de a alege între libertate și naționalism, nu mai încapă în doea că și germanul va alege pe acest din urmă, dovadă Sles-

vigul. Conducătorii partidei constituționale danice au propus o constituție liberală, prin care însă germanii se prescurtau în drepturile lor și li se atinge neplăcut simțul național. Danesii fideli constituției voiau se desnaționalizeze pe germanii însă conșcii că un popor ca se poată trăi liber, trebuie să trăiască mai întâi ca popor, au respins această specie de libertate, care le periclită naționalitatea. Și ce au făcut ei? Mai întâi s'au luptat cu armele științei. Sau apărut cu peana și cu cuvântul; în cele din urmă au prins sabia. Și în cele din urmă Danemarca a pierdut 2 provincii, cari și azi ar fi a ei dacă ea ar fi știut cruța simțimentele cele delicate ale inimei omenesci.

Se învățăm din păcăniile altora: se nu amenințăm naționalitățile cu strivirea limbei lor, și astfel ei vor fi alături cu noi în bine și rău, în luptă pentru libertatea politică; căci dreptul apărătoriu al tuturor naționalităților este sensul comun și sigur pentru noi toți.

A introduce starea aceasta de lucruri, este silința partidei poporului german. Ea nu vrea se recomande mijloace, cari în loc de a folosi, mai mult strică. Năsuințele ei se concentrează în regularea definitivă a afacerii de limbă, care în zilele din urmă pusă în parlament earăși la ordinea zilei în urma propunerii deputatului contele Wurmbrand conducătorul partidei constituționale, s'a dat unei comisiuni spre studiere. Chemarea acestei comisiuni e grea, însă nu e cu neputință numai cât din o parte se nu se pretindă imposibilul și cealaltă se nu denege posibilul. Și dacă pretensiile naționalităților vor pune pedecă acestei încercări vina mai mult nu e a noastră a germanilor, noi ne-am făcut datorința și nu ni se va putea imputa mai mult netoleranță. Dacă va succede înse un compromis, care deși nu ne va îndestuli, cel puțin ne va liniști dacă minoritățile naționalităților nu se vor mai vedea periclită în limba lor, gruparea partidelor nu va avea de centru devisa națională ci i vor face program politic sau economic la alegeri; nu ne vom mai baze pentru deputați germani ori slavi; și pentru conservați și liberali, cari aujuși în parlament, fără a ne ținea germanismul periclitat, vor aduce legea alegeri după cum pretinde spiriul timpului de față. Reprezentarea se arată a marilor proprietari în parlament sa combătut și de către deputați și de presa partidei constituționale, de oare ce e anachronism. Numai există nici chiar în statele cele mai arocratice din Europa, Engiltera și Un-

garia și ne-am convins din destul că ea, n'a făcut nici un serviciu germanismului, din contră, ea a produs certele parlamentare și a sugrumat libertatea constituțională. Bărbații cari voesc se formeze această partidă, știu prea bine că cu parlamentul de astăzi și pe lângă majoritatea de două terțialități, ce se recere spre a schimba radical legea electorală, reforma acestei legi e una dintre problemele cele mai grele; și înse și aceea, că în urma urmelor tot trebuie se ajungem și la aceasta. Și până când o vom putea executa, nu vom înceta a lucra și în alte direcțiuni, și dacă nu mai mult, vom delătura unele anomalii din legea electorală de astăzi, anomalii sub care geme și Viena și cât timp mai are valoare constituțională la noi principiul reprezentării după grupe, vom stărui, ca consecuent acestui principiu să se deschidă porțile parlamentului și clasei de popor, căreia cu privire la însemnătatea ei economică, la grelele sarcini ce le poartă prin suportarea contribuției, și la însemnătatea progresivă ce ocupă în stat, încă trebuie să-i facem loc în parlament: ca astfel dorințele și pretensiunile lor se fie puse de pe periculosul teren al utopiei, pe cel real al politicii practice.

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Deva, 20 Iuliu (1 August.) 1882 (Principele de coroană și român din comitatul Hunedoarei.)

Astăzi sîntem în a treia zi de când alteța Sa principele be coroană Archiducele Rudolf, cu amabila Sa consoartă Archiduceasa Stefania, se află și petrec pe teritoriul comitatului Hunedoarei, prin urmare ne stînd sub impresiunea imediată a solemnităților și festivităților de întîmpinare și primire ale Altețelor lor, credem consult a face o reprivire asupra unor întîmplări relative cu deosebire la atitudinea luată de românii din acest comitat față cu acest eveniment de mare însemnătate pentru noi toți.

Inteligența română, — precum cu altă ocaziune s'a făcut amintire și în acest diar — în conferința sa ținută în Deva la 23/11 Iuliu a. c. spre întîmpinarea și felicitarea marilor oaspeți, a ales o deputațiune de 60 membrii sub conducerea dlui Dr. Lazar Petco, eventual a dlui George Secula, și totodată a stabilit și textul adresei de bineventare, 'careia în cazul admiterei, era se fie pronunțată, înaintea Altețelor lor.

— „Bine măi Române, da nu 'ți ajunge de când stringi bogății? Măi lasă-mă în pace bre, să me mai hrănesc și să me mai odihnesc și eu măcar de acum înainte; că s' flămând, gol și ostenit de dă duhul din mine! Și câinii me urlă, că le miroso colivă! Nu 'ți de ajuns? că nu apuc să mă așez bine câte-unde-va și tu parcă ești fermecat! Parcă te aduce naiba și elele așa mă scoți de iute! Ajungăți că mă usuc pe picioare!”

— „Mai lasă, să me mai gîndesc!” — „dice Niță. Și pe urmă să întreabă de femeia lui — de Mărioara dîcînd:

— Bre femeie! bietul dracu se roagă să îl iert. Ce dîci tu? să îl las în voia lui?”

— „N-dec! da ai nebunit?”

— „Ba nu!”

— „Apoi dar nici n'ai mult! De, apoi dacă te mai cheamă unde-va ce faci!”

— „Ce să fac? Nu mă duc și pace!”

— „Nu te'i duce de bună voie dar te vei duce de nevoie, că 'ți vor pune

sula în coaste, și atunci o să dai de rușine, că te-a repus dracul!”

— „Și apoi! Ce ne pasă nouă dacă avem cu ce trăi?”

— „Cum vrei tu, așa fă (dice Mărioara), dacă nu mi'l dai de mîna mea!”

La vre-o câte-va zile se întelnesce Niță cu dracul, care deabea hărăea de foame, de frig și de ostenală.

„Jupăne Sarsailă (dice Niță dracului). Am vădut că ești cinstit și te 'ții de cuvînt. Mi-e milă de tine, și te iert deacuma! Mergi în pace! Dar să te porți cu mine că de unde nu, 'ți îi găsi Bacăul! Hai! Piei de aici!”

— „Să trăesci măi Române! Foarte 'ți mulțămesc! și să 'ți traiască tot neamul și neam de neamul tău și toți să aibă parte de toate...”

— „Di, diavole, di așa: de toate bunățile.”

— „Da! Așa să fie (dice dracul). După cîtva timp vin nește soli dela un mare împărat de neam plăviț despre miașnoapte, aducînd veste lui Niță precum că dracul a intrat în fața

împăratului și covețaeșce ca un preel, ear' Niță este chemat număi dect, și cu rugămintă, că 'și va lua plată ună.

— „Ce să mă fac eu bre fere?” (întreabă Niță de o parte pe Mărioara, care îi dîce:)

— „Pleacă urechea să 'ți pun.”

Niță pleacă urechea și după ce i șopti Mărioara câteva vorbe, pleacă Niță cu solii la împăratul.

Ajungînd Niță după vre o nouă zile, preste nouă mări și nou țeri, intră la împăratul.

Fata se mai liniștise puțin, adormise; ear dracul ședea la masă pe brațul stîng al împărătesei, alture cu împăratul; și cum vede dracul pe Niță îi sare în gât, și îl întreabă:

— Bine bre române, da pe mai vrei dela mine? Parcă ne-a fît vorba se nu mă mai superi intr'ale-nele, să mă lași să-mi fac mendrele. Ște?

— De, de! Mai încet! Met! Fii mai blînd și nu te purta rău cu mine. Pune te în genunchi frumușeli sărută mîna ca la un stăpîn cum e cade: de vrei să 'ți spun la ce ai venit.

— Ei bine?!

— Eaca așa! Acum, ascultă să 'ți spun: Mai eri mai alaltăieri mi am scos femeia din fînt...”

— Va-ai! Ce spui?! Ba dău, ai scos-o?!

— Mi am scos-o, și acuma ci că vrea să 'ți spu se nu știu ce; te așteaptă colea, — la ușă.

— Vai de mine!

— Da!

— Of — Doamne! Spunei că nu mai găsît.

Cum? de ce?

— Lasă me frate, că nu îmi trebuie cît lumea! Uite mă duc pe fereastră! Nu îmi trebuie nici mîncare! Foarte 'ți mulțămesc! Mă duc!

Și o rupe dracul de fugă; ear Niță își caută de treabă.

Am încălicat pe o șea și am spus-o așa.

Celelalte povești se vor găsi pe la dd. librari, corespondenți etc. vîndîndu se în fascicule, câte dîce bani (un gologan una).

Testul acum memoratei adrese de felicitare, așa precum el a fost stabilit de conferință este cel următor:

„Alteța Voastră c. r. Serenissime Domnule Archiduce și Principe de Coroană !

„Înalta grație cărei a-ți binevoit a ne face părtași, cercetând locurile noastre de clasicitate antică, a umplut de bucurie inimile noastre a Românilor, locuitori în mare majoritate și cei mai vechi ai acestui comitat.

„Din această fericită ocaziune, venim și noi să depunem omagiile și felicitările noastre sincere și adicte, către persoana Alteței Voastre ces. reg. ca tribut totdeauna sincer conferit de către Români, augustei Case domniitoare dela carea derivați.

„Tot odată suntem datori, conștiinței noastre a exprima marea noastră convicțiune, ca un bun augur, cu venirea Alteței Voastre în aceste părți ne face a crede ca și noi Românii ne vom bucura de mulțămire deplină, ca patria noastră să fie adevărat fericită.

„Fiul unui mare Cesare și rege, fiitor Domnitor August, fi-ți îndreptățiți despre alipirea noastră către Tronul Majestaticului Vostru Părinte, și primiți omagiale noastre urări de „bine ați venit!“

„Mulțămirea și bucuria noastră crește și se potentează că alături cu Alteța Voastră avem fericirea de a bineventa și pe prea înalta Voastră Consoartă, cu carea dimpreună spre mărirea și splendoarea Augustei Case Domniitoare și pentru fericirea Patriei se trăiți mulți ani în fericire!“

Românii față cu astfel de rar eveniment, după părerea noastră, au avut și dreptul și datorința, de a se gândi și ei; și a nu lăsa se treacă aceasta bună ocaziune pentru ași pute depune omagiale lor înaintea fiitorului Împărat și Rege, exprimându-și simțimentele de loialitate și fidelitate nestremutată către casa domnitoare; dar totodată au aflat necesar de ași exprime și convicțiunea, ca în curând „și noi românii ne vom bucura de mulțămire deplină ca patria noastră să fie adevărat fericită.“ Și credem, mai departe, că atitudinea românilor, a fost cât se poate de loială și că se comitea o mare greșală politică, dacă nu se facea întrebuințare de această ocaziune.

Imediat după ședința și tot în urma unui concludus luat de conferință, s'au făcut pași necesari la comitele suprem, ca deputațiunea românilor să fie admisă și primită de Alteța Sa.

Pe lângă toată această corectă, loială și nevătămătoare procedere: aproape toți ungurii din comitat, atât pe cale privată cât și în jurnalistică au început o formală campanie în contra românilor timbrându-i după dă-tina lor exclusivistă, — cu tot felul de epitețe și anumiți: că sunt separatiști; că sunt agitatori; că sunt trădători de patrie; că mănă pâne ungurească și prin urmare ingrați etc. etc.

Din această procedere a ungurilor, ne-am convins și de astă-dată, că îngâmfarea, trufia și fanatismul lor nu are margini nici hotare, de câte ori românii dau vre un semn de viață națională.

Cu toate acestea înaltul oaspe avu bunăvoința, de a primi și pe deputațiunea românilor; — însă vorbirea de mai sus n'a fost pronunțată, de oare ce nici una dintre vr'o 7—8 deputațiuni, n'au ținut nici o vorbire. — Numai s'au prezentat Altețelor lor.

Faptul este, că numai românii au fost reprezentați ca atari.

Altmintre nici această festivitate și solemnitate n'a putut să treacă fără scandaluri; despre aceste însă îmi rezerv dreptul a raportă cu altă ocaziune.

Tempestatea din Reșinariu în 7/19 Iulie 1882 st. n.*) Au trecut trei ani de când miam propus a numai scrie nimic despre Reșinari. Causa că o fac acum este de a înregistra tempestatea de sus, pentru posteritate și tot odată a aduce la scire numărului public, care cunoaște Reșinariul acesteia întâmplare tristă.

În 18 Iulie a. c. ceriul au fost senin. În 19 Iulie dimineața au început un picurș, care pe la 10 oare s'au prefăcut în ploie mare mestecată cu fulgere și tunete.

Riul îndată au început a crește, eară la 1 oară ajunsese așa de mare, de nu mai avea loc sub poduri.

Pe apă înnota bărne coperișe de la case, șuri, grinzi dela poduri.

Puține minute după 1 oară meridiana punându-se lemnări de aceste și la podul dinaintea casei mele l'au rupt, ear lemnele venite dela podurile de mai însus lovindu-se de casa mea s'au așezat cu un cap de murul casei mele, ear cu celalalt cap de nukul și crucea de mur, care se află față de casa mea și prin aceasta au închis strada, făcând o baricadă de 3 metri de înaltă. După delăturarea podurilor apa au curs în alvia sa, ear acolo unde din cauza baricadelor făcute și-au luat altă direcțiune au nimicit, cu o furie, ce numai la apă de munte se poate vedea, tot ce i-austat înainte.

În strada minelor (riul caselor) apa și au mutat alvia sa după rumpearea murului, cel ce despărțea calea de riu în stradă, ear alvia au umpluto cu petriș. — Podul cel de mur, boltat, față de biserica cea veche l'au nimicit, ear închisoarea grădinilor de la el în jos le au dus toate cu sine.

Înaintea ospetării comunale, rumpeând riul murul cel mai puternic au intrat în stradă și făcând un semicerc au curățit toată umplătura stradei până aproape de case, și prin aceea au nimicit comunicația cu trăsurile; ear la esirea apei în alvia veche, stând înainte o șură de bărne, au dus-o cu sine. — Aproape de aceasta șura se afla o casă comună cu pivniță boltată, care s'a folosit de cârciumă; lovind lemnele aduse de apă în fața acestei pivnițe au spart murul; buțile cu beuturile au început a înnota și ajungând în alvia riului fără duse de apă. Un butoiu cu vinars s'au aflat în comuna Șelimber; ear celelalte vase deșerte, parte încă întregi, parte sparte.

Dela ospetăria comună în jos au format riul încă trei baricade, una față cu casa lui Ioan Vidrigin, a doua în grădina lui Coman Licoiu și a treia față de casa lui Petru Mitrea.

Cea dintâiu baricadă nu au causat daună mare, a doua însă au scos riul din alvia sa, au adus în pericol casele lui Șerban Dancăș și Bucur Dancăș, curățind umplătura stradei până aproape de fundamentul acestor case, au dus podul care se afla în apropierea acestor case, de aci apa s'au împărțit; o parte au curs pe strada cea pardosită, cealaltă parte în alvia sa, rumpeând dealungul alviei toate închisorile grădinilor; ear în stânga toate porțile și umplând cu năsip toate curțile și pivnițele.

A treia baricadă față cu casa lui Petru Mitrea au causat inundarea grădinilor, pre când unele sălcii mai în jos au dat direcțiune apei de au derimat murul și cuina lui Ioan Răcurean; ear mai încolo au dus cu sine două case în care locueau țigani, lucrători la fer.

Reșinariul are în strada capitală mai multe cruci închise cu mur, pe

*) Publicăm și corespondența aceasta căci sunt multe detalii cari lipsesc în cele ce am publicat noi despre catastrofa din Reșinari.

Red.

care se afla cu coloare desemnați apostoli și martirii religiunii creștine.

Aceste cruci edificate din pietate către Dumneșu, de mult adormiții Reșinarieni, însă în timpurile acele, când aceea care umblau beți injurând de cruce s'au Dumneșu pe stradă, servitorii primăriei comunale li aresta și îi puneau în piață cu mâinile în groși (cătuși), aflându-se ofendat prin moravurile generațiunei prezente, cu ocaziunea acestei tempestăți, au dispărut cu totul din strada capitală. — Cruci de aceste au fost una față de casa lui Coman Hămbășan închisă cu fer negru și coperit cu fer alb; a doua față de casa lui Șerban Dancăș, închisă cu mur și coperită cu tegule; ear a treia, tot ca și aceasta, la intrarea stradei de sub costiță în strada Sibiului; a patra în strada riului față de casa lui Ioan Răcurean.

Reșinariul are două riuri, Riul caselor și riul stepei, care la finea comunei către Sibiu înpreunându-se formează unul. — Până acuma am descris riul caselor, acum devin la riul Stepei — Riul stepei fiindcă are alvia mai lungă între munți, prin ploaia cea mare au devenit încă odată așa de mare ca riul caselor și prin urmare mai turbat. — Pe coastele care se află de alungul lui cu arbori, muindu-se prin ploaia cea mare pământul la rădăcini, au căzut la pământ, venind o parte din ei în jos în alvia riului; ear riul puternic cum era, eau dus cu sine până în comună, rupând poduri, sălcii șuri și case. În partea Reșinariului, care poartă numele steadă să află un pod de peatră boltat tot cu peatră. Toți arborii, toate lemnele podurilor și a caselor s'au adunat la acest pod, el însă fiind tare au resistat furiei riului, ear apa care nu au putut trece pe sub pod, s'au adunat lac însus și au ridicat toate șurile de alungul riului în sus, nămolind curți, pivniți și case în fine riul, și au făcut loc pela marginea podului, au dus două case, care i-au stat în cale cu sine; ear șurile ridicate de apă în sus, trăgându-se apa de sub ele s'au destruat și au căzut parte în alvia riului, parte în curțile unde au fost construite. —

O femeie, Sora lui Ioan Fleschin vedând pericolul care i amenința casei sale au intrat să mântue unele vestimente, ce avea mai bune, însă în minutul acela apa au ridicat casa ei însus și o au pornit-o pe riu în jos. Femeia aceasta sau aflat a doua și moartă la podul, pe care trece calea către Cisnădiară la Sibiu. Asemenea soarte au avut o familie de țigan care lucra la fer, mama o femeie de 86 ani cu fiul ei Zerafim; pe mama sa au aflat moartă la Șelimber: ear pe fiul ei la podul care duce din dumbravă la Sibiu.

Alt locuitoriu tot din această stradă, numit Păscăltoriu, cetind la masă rugăciuni au pățit asemenea și pe el îl află la o săptămână nămolit în curtea vecină. — Pe o femeie ear dusă de apă au aflat-o a doua și moartă la marginea riului. Una față fiind aruncată de apă între lemnele unei baricade s'au aflat a doua și în viață. —

Ambele riuri după ce sau împreunat au rupt calea cea frumoasă, clădită, de comuna Reșinari, acum 26 ani, cu spese mari, pe trei locuri. Au dus cu sine podul cel mare, care mijlocește trecerea apei la intrarea în dumbravă, și au umplut cu petri și nămol toate locurile, pe unde s'au versat. —

Din grădina cea mare, înfrumșată cu multe de pomi, a repausatului paroch Sava Popoviciu, două părți le au devastat cu totul. —

Cuprind pe om o întristare profundă, când vede în comună, strada capitală lipsită de toate podurile, murul cel de alungul riului parte nimicit. — Strada pe multe locuri ruptă, cu râpe și gropi.

Grădini și curți spoliaste de închisori, unele de case, altele de șuri. Casele mănjite de nămol. Ear afară din comună, sălcile cele multe, care înfrumșea calea, desrădăcinate și grămadite în diferite locuri. Nuci și peri mai vechi de 60 ani, cu fructele lor, căduți în alvia riului, lemne în în toate părțile aruncate de apă. — Cucuruzele grânele și erburile cele frumoase, căduțe la pământ și noroite ear comunicația cu Sibiu în loc pe cale strată ca mai nainte, acum prin gropi, între ripi și prin nămol. —

Era la 6 oare seara, de pe vârful coastelor din giur curgea șiruri de apă în jos ca când s'ar fi format acolo fântâni nouă. — Locuitorii din nemijlocita apropiere a coastelor vorbeau că pământul din marginile coastelor s'au muat așa de tare de începe a se dărîma.

La 7 oare ploaia încetase în câțva însă norii cei deși, și negura care învălase coastele până jos anunța continuarea tempestății. —

Pela 9 oare seara au început din nou, dar nu ca aceea verementă ca la ameați. Unii locuitori intimidați s'au puseră pe rugăciuni, alții alergară în turnurile bisericilor la clopote, pe care le traseră până la 10 oare noaptea, cu scop de a risipi nuorii. Mulți cugetau că oara cea de pe urmă a comunei Reșinari nu este departe.

Puternicul Dumneșu, care conduce toate, în ziua următoare, au sîstat ploaia; iar a treia și au risipit nuorii, și prin rasele soarelui pământul muat de apă au început a se întări. Până însă s'au vor repara toate, câte s'au ruinat, va trece încă mult timp.

Reșinariu în 16/28 Iulie 1882.

Petru Brote.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

„Egyetértés.“

Nyiregyháza 31 Iulie, 1882.

Plutașii Herschko și Matei sunt eliberați. S'a început investigația ordinărie. Acuma se începe partea cea mai însemnată a investigației, căci dela descoperirea cadavrului fals toate sau învîrtit pe lungă scrutarea adevărului cu privire la acest cadavru. Cei vinovați în furarea falsului cadavru au fost confrunțați între sine și cu mărturiile. Acusații pentru omor numai acuma au putut fi ascultați particular; judele de investigație va combina depunerile lor, cari difer foarte unele de altele, și va umplea lacunele datelor obvenite. Cei acușați pentru omor cred și acuma că afară de mărturisirea lui Mauritius Scharf numai există nici o dovadă asupra lor, ei nu știu încă, că vestimentele Estirei Solymosi sunt în mânele judeului invest. Dela arătarea acestor vestimente se așteaptă mult, căci cei acușați vedînd vestimentele vor crede că și corpul fetei sa descoperit.

Nyiregyháza, 31 Iulie.

Din mărturisirile lui Smiloviciu rezultă că el cu jidanii din Eszlár Martin Gross și Ignat Klein a dus cadavrul strein din Szentmárton până la Győröske pe trăsură, și aici l'au pus pe plută. Vestimentele Estirei le-au primit dela o jidană până acum necunoscută din Eszlár. Vogel a promis lui Smiloviciu pentru transferarea cadavrului 500 flor.

Varietăți.

*(Convocare). P. T. domnii membrii ai Reuniunii învățătorești, cari formează disitrectul de învățământ al 8-lea constatătoriu din învățătorii protopresbiteratelor: Oșorheiului, Bistriței și Reghinului se invită pe 4 August a. c. st. v. în Reghinul săsesc la ședința generală a reuniunii — în care și se încep și confe-

rențele învețătoresci. Obiectul — prelungă cele cuprinse în circularul cons. ddo 6 Iunie a. c. Nr 2655. Scol. — Va fi constituirea definitivă a Reuniunii.

Idicel, 16 Iulie 1882.

Galaction Șagău
preș. prov. a reuniunii.

* (Petrecere cu Joc) (orchestrul capelei militare), arangiat de „Reuniunea Sodalilor români” din Sibiu va avea loc în grădina „Hermann” Sâmbătă seara în 24 Iulie (5 August) 1882. Începutul la 8 oare seara.

Întrarea pentru jucători 1 fl., bilete pentru familie 1 fl. v. a. — Damaele și garde de damele sunt scutite de taxa intrării.

Bilete se pot căpăta Vineri în 23 Iulie (4 August) până la 12 oare în bolta tipograf. archidieceșane, Strada Măcelarilor Nr. 37, și seara la cassă.

* (De ale miliției). De mai multe zile cerculează scirea că cele trei batalioane dintâu din regimentul de infanterie Nr. 31. au se stea gata de plecare. Unde? nu se scie. Lumea presupune, și cea mai multă lume de aici presupune așa că regimentul nostru se va strămuta în garnisoana la Viena.

*) Duel sângeros, sau apelație până la imperatul. Tare s'a supărat reuniunea de cântări din Debreczin. Și e mare supărarea ei, căci la serbarea ce o arangează, comanda militară din Timisoara nu le pune la dispoziție musica militară. Comitetul arangiatoriu a ținut în luna trecută ședință și a trimis o deputație la comanda militară, spre a-i cere capitularea, și la cas de necapitulare, debreczinenii vor trimite o deputație cu jalbă la majestatea Sa împăratul.

Mare supărare în adevăr. Sa supărat văcariul pe sat și satul...

* (Pesuire de fulger). La Imecsvalva (în comitatul Treiscaunelor, Haromsek) în săptămâna trecută a fost o fortună mare și a trăsnet în valea care curge prin sat. Vr'o câți-va locuitori mai întreprindători numai decât hotărâra a cerceta fulgerul mai de aproape și aducând o mreață se munciră de a pescui fulgerul din apă. Mulțimea se uită cu atențiunea evlavioasă și fără a resufla la pescuitul acesta minunat. Ei căutară prețutudinea în vale dară fulgerul tot nu'l găsiră și așa setea de sciință a locuitorilor dela Imecsvalva nu sau putut stēmpera.

* (Batalioanele de scolari în Francia.) Cu ocaziunea serbătoarei naționale dela 14 Maiu se scie că batalionul de scolari din Paris a făcut înaintea Hotelului de Ville nesce eserciții, cari au implut de satisfacțiune și bucurie pe toți privitorii. Li s'a dat și un steag. La banchetul ce li s'a dat în urmă, ministrul de instrucțiune a rostit următorul discurs: „Copiii mei! Micii iubii mei cetățeni! V'am dat un steag, sunt încredințat, că sciți ceea ce el însemnează. Ceea ce faceți e foarte serios. Nu sunteți aici ca se jucați pe soldatul. Nu e vorbă numai de a manevra. Trebuie se fiți și nesce buni micii soldați. Și pentru acest motiv, trebuie se sciți o bună gimnastică. Trebuie se vă spun că jucați un rol foarte serios. Lucrați la puterea militară a Franciei viitoare. Francia viitoare, eată ce sunteți voi. (Aplause prelungite; strigări: Trăească republica! Trăească Francia! Trăească Elsatia!) Și acum copii mei, luați-ve earăși furculițele, isprăviți-vă măncaarea și ridicați apoi un toast pentru republică și pentru Francia. Me voi întoarce cu ministrul de resboiu spre a vedea manevrând. (Aplause prelungite.) Consiliarul comunal Rey, a rostit după aceasta un discurs, care se termină cu cuvintele: „Vouă vă încredințează Francia soartea ei!” loco-

tenent-colonelul Barther comandantul batalionului, toastă în sfârșit pentru micii soldați și republică.

Posta din urmă.

Pui 1 August.

Prințesa când au ajuns la Ciopea ieri d. a. sau adunat poporul din loc, — oamenii au fost la lucru Alteța Sa stând înaintea birtului, cărcimărița au eșit se vadă și ea ce e? Vedeând pe Alteța Sa a început cătră dinsa: — „Vai draga mea, dacă ași fi sciut că vei veni la mine, mi-ași fi luat hainele cele mai frumoase.” Prințesa, eșpicându-se ce dicese, a ris cu poftă — și a dīs: „bine! bine! noapte bună!”

— Alteța Sa Prințesele de coroană au plecat ieri la 6 oare a. m. spre Retezat.

— Alteța Sa Prințesa a eșit la 9 oare pe apa Hulațului la pescuit de păstravi. Ađi Alteța Sa Prințesa a făcut excursiune în pădu-rea Ciopea, unde aadunându-se muerile și o mulțime de popor au încungiurat-o. A. S. a conversat cu afabilitate.

Pui 2 August

Timpul dela sosirea Prințelului până ađi, tot frumos. Vineri va sosi Prefectul din Gorgiu (Craiovei) la Stă-Măria și va fi primit de cătră Alteța Sa. Duminică vor juca 12 neveste și fete frumoase din Pui-Galați și Fizești cu 12 tineri în costum original și pe lungă flueră, „hora”, înaintea Prințelor. Prințesa va cumpera cătrinte, cămeși, așa și suita de dame. A. S. va merge și la Petroșeni.

Loterie.

Mercuri în 2 August 1882.

Brün: 6 28 1 23 67

Bursa de Viena și Pesta

Din 1 August n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.85	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.25	88.35
Renta ung. de hârtie	87.—	87.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	135.—	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.25	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	111.25	111.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	96.—	95.75
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	98.75	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	99.—	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare decime de vin	97.50	97.75
Sorși ungurești cu premii	120.75	121.50
Sorși de regularea Tisei	110.60	110.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.10	77.—
Datorie de stat austr. în argint	77.75	77.75
Renta de aur austriacă	95.40	95.—
Sorși de stat dela 1860	131.15	132.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	829.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	321.15	322.—
Acțiuni de credit austr.	318.—	319.10
London (pe polița de trei luni)	120.30	120.10
Scrișuri foneiari ale institutului „Albina”	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.66	5.65
Napoleon	9.56	9.55 1/2
100 marce nemțesci	58.80	58.75

Nr. 526—1882

[132] 1—2

CONCURS.

La scoala grănițarească din Șina este post vacant de învățătoriu adjunct cu salariu anual de 180 fl. v. a. din fondul scolastic apoi cuartir și lemne de foc dela comunetate.

Competenții, de religiunea ortodocșă orientală, au de ași substerne petițiunile provădute cu documentele cunoscute până la 20 August a. c. st. n. la

„Comitetul administrativ de fondul scolariu al fostilor grănițeri din regimentul I român la Sibiu”.

Nr. 190: 1882

[129] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de classa a III Mogoș Mămăligani, pro-

topresbiteratul Lupșei, pentru reintregirea aceleia se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) dela 115 case câte o jumătate ferdelă greu (8 copuri);
b) dela 115 case câte o di de lucru a 40 cr.;

c) folosirea unui fēnaț de 3—4 care fēn și cimiteriul și

d) toate venitele stolarilor statorite în sinodul parochial din 21 Maiu a. c. Doritori de a compete la acest post au a-și îndrepta cererile lor la subsemnatul oficiu, instruite după prescripțiile „stat. org.” și a Regulamentului pentru parochii până la termenul amintit.

Ofenbaia în 17 Iuliu 1882.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. ppresb.

Concurs la posturi de oficiali de bancă.

[125] 3—3

Pentru ocuparea a doua posturi de oficiali la „Albina institut de credit și de economii”, anume unul la centrală în Sibiu, altul la filiala institutului în Brașov, se publică prin aceasta concurs. Reflectanții la aceste posturi au de ași trimite cererile scrise de mână lor. Direcțiunei subsemnate la Sibiu până în 15 August a. c. st. n. Se cere ca candidatul:

a) să fi implinit anul a 18 de etate și să nu fi trecut etatea de 40 ani;
b) să fi deplin sănătos;
c) să fi avut conduită corectă;
d) să aibă calificațiunea recentă pentru aplicare la un institut de bani.

În cererea sa, de denumire candidatul are să documenteze posederea acestor recerînțe.

Sibiu, 26 Iulie 1882.

Direcțiunea institutului „ALBINA”.

Nr. 257

2—3

EDICT.

Paraschiva născută Ioan Sofronie Popoviciu din Țintariu, legiuita soție a lui George Bărsan din Stupinile Brașovului, care de 15 ani de zile pribegesce în lume fără a se sci dacă mai trăește, este prin aceasta cu scirea și incuviitarea Măritului consistoriu archidieceșan dto 1 Iulie a. c. Nr. 2127 B. citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din constră și în absența ei se va

pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de bărbatul ei.

Brașov 13 Iulie 1882.

Scaunul ppresbiterat gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de de 1 instanță.

Nr. 2758 1882 civ.

Publicațiune.

Pentru începerea lucrărilor pregătitoare în afacerea comasării generale a hotarului comunei **Ibișdorf** (Szt. Ivánfalva), precum și pentru alegerea inginerilor și pentru preliminarea speșelor, pun termen pe ziua **26 August a. c. la 10 oare** din di și di-tele următoare în comuna **Ibișdorf**, în cancelaria comunală, la care prin publicațiune învit pre toți proprietarii interesați pe lungă observarea, că neînțășirea unuia sau altuia nu va împedeca lucrările. În numele tribunalului reg. din Elisabetopole în 21 Iulie 1882.

(L. S.)

Kelemen m. p.,
jude esmis.

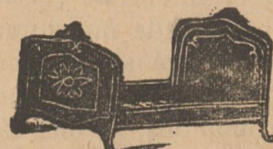
[124] 2—3

Atestat.

[133] 1—1

Prin carele subscrișii adevărim conștiințios și-l facem cunoscut onoratului public, pe preanonatul domn clopotariu **Antoniu Novotny din Timișoara**, pretornând o cumpănă de 760 funți, carea era crepată și la rugarea noastră a pretornat-o după sistema noauă, inventată de dînsul, îngăurită; — carea nu numai că ne îndestulesce, ci face și laudă față de celelalte comune, cu tonul ei melodios și plăcut la auzul tuturor. Drept aceea îl recomandăm pre sus numitul Domn, deschilint comitetelor noastre parochiale gr. or. din întreagă provincie metropolitană, dacă voiesc a ave campana bune, să se adreseze numai la numitul Domn în Timișoara. Cumcă acest atestat merită toată atențiunea onoratului public, Signat în Chernecea la 13 Iunie 1882. Ruzmir *Buzugum* m. p., paroch, și președinte de comitet Iosif *Roșu* m. p., învățătoriu rom. gr. or. și notariul comitet-parochial Vasile *Popoviciu* m. p., tutor pri. mariu. Marcu *Cherchiu* tutor secundariu.

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobile de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de pe urmă a banței din Glasgow, a consternat-o, într'atâta încât s'a hotărât a incuia fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate exposițiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Eu ofer așa dară cele 4000 paturi de fer pentru oameni mari, minunat de frumoase,

(Paturile seamănă aproximativ cu desenul.)

date mie de sus numita casă în comisiune (toate într'adevăr lucrate frumos și o decorațiune neajunsă pentru fie-care locuință) cu preț fabulos de eștin, bucata numai cu 8 fl. (prețul de mai înainte fl. 32.50. — Efectuez prompt și pe lungă anticipațiune și comande singuratic, până când va ajunge proviziunea, — cu esemplare escelente și fără de defecte.

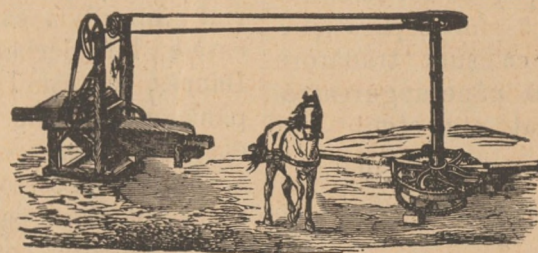
F. Buganyi

[115] 4—12

Deposît de mașine

VIENA, Landstrasse, Krieglerrasse.

Paturile de fer au a fi preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarec ele scutesc de parasii și de necurățenie, sunt cu mult mai trainice și se pot lesne desface și compune.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de îmblătit cu vapor, mașine de îmblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lungă alte prețuri de concurență **Ferăria lui**

Andrieu Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarnei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de eștin.

[99] 12